

Προθήκη 12 αρ. 2

Χρυσό σφραγιστικό δακτυλίδι (1400-1350 π.Χ.)

Από θαλαμοειδή τάφο κάτω από το Ναό του Άρη. Άνδρας με κεφάλι ταύρου και σκήπτρο οδηγεί δύο δέσμιες γυναίκες. Μινώταυρος με τις Αθηναίες κόρες ή μια θεότητα ανάλογη του Ερμή ψυχοπομπού που οδηγεί τις νεκρές στον Άδη. Στα αριστερά κίονας, ίσως δηλώνει ιερό. Πάνω ιπτάμενη μορφή δηλώνει επιφάνεια θεότητας ή ψυχή.

Προθήκη 9 πάνω αρ. 3

Πυξίδα (δοχείο για καλλυντικά ή κοσμήματα) από χαυλιόδοντα ελέφαντα (περ. 1400 π.Χ.)

Ανήκε σε εύπορη Αθηναία που θάφτηκε σε θαλαμοειδή τάφο στην βόρεια πλαγιά του Αρείου Πάγου (ομοίωμα του τάφου στην προθήκη 8). Στο πώμα και στα τοιχώματα εικονίζονται γρύπες που επιτίθενται σε ελάφια. Ορισμένα από τα κτερίσματα που συνόδευαν τη νεκρή (προθήκες 7-9), όπως ο αμφορέας από τη Χαναάν για θυμίαμα, μύρο ή μπαχαρικά, αντικείμενα από ελεφαντοστό Συρίας ή Αιγύπτου, χάλκινος καθρέφτης και λύχνος, χρυσά στολίδια για το νεκρικό ρούχο, μαρτυρούν την υψηλή κοινωνική θέση της και το εύρος των εμπορικών συναλλαγών κατά τη μυκηναϊκή εποχή. Ο γρύπας με σώμα λιονταριού, αλλά φτερά και κεφάλι αετού, θεωρήθηκε ταιριαστός συνοδός για θεούς και βασιλείς και φύλακας θησαυρών.

Προθήκη 23 αρ. 1

Αμφορέας με παράσταση σφίγγας (620-610 π.Χ.)

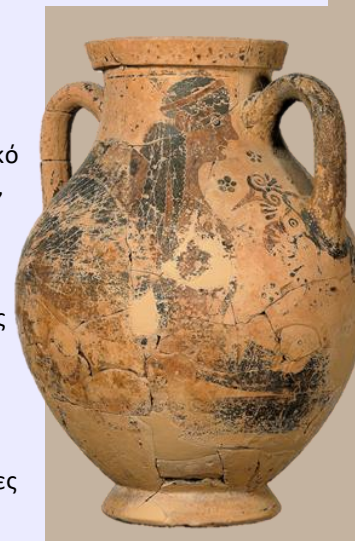
Έργο του Ζωγράφου του Νέσσου. Σε κάθε πλευρά εικονίζεται μία σφίγγα, μυθικό πλάσμα με σώμα λιονταριού, φτερά πτηνού και κεφάλι γυναίκας. Οι φθορές του φανερώνουν πως έμεινε για πολύ καιρό εκτεθειμένος στις καιρικές συνθήκες. Ίσως είχε χρησιμοποιηθεί ως ταφικό σήμα. Από τον 6ο αιώνα οι εύποροι Αθηναίοι συχνά τοποθετούσαν λίθινες σφίγγες ως φύλακες πάνω στους τάφους.

Προθήκη 33 κάτω αρ. 1.

Οινοχόη (αγγείο για το σερβίρισμα του κρασιού) με παράσταση σειρήνας (585-575 π.Χ.)

Από τον 7ο αι. π.Χ. οι Αθηναίοι κεραμείς χρησιμοποιούν ελεύθερα το λευκό και ερυθρό μαζί με το μελανό χρώμα και υιοθετούν νέα μοτίβα όπως η υβριδική μορφή της σειρήνας (σώμα πουλιού και κεφάλι γυναίκας) αντλώντας την έμπνευσή τους από υφαντά που εισάγονται από την Ανατολή.

Προθήκη 36 πάνω αρ. 3

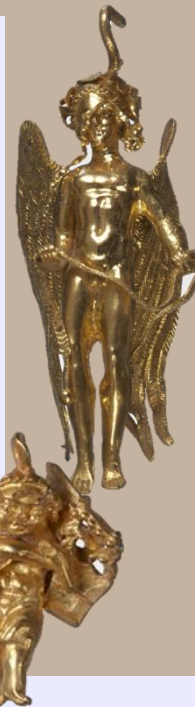
Τμήμα από πηνίο (κουβαρίστρα ή γιο-γιο) με παράσταση του Ήλιου (480-470 π.Χ.)

Ο Ήλιος πάνω στο άρμα του που σύρουν δύο φτερωτά άλογα ανατέλλει μέσα από τα λευκά κύματα. Κρατά τα ηνία και κέντρο. Πάνω από το κεφάλι του φωτεινός δίσκος με ακτίνες.

Προθήκη 43 αρ. 4 και 5

Φτερωτοί έρωτες από χρυσά σκουλαρίκια.

Βρέθηκαν σε πηγάδι κοντά στη Βασιλείο Στοά. Ο αρ. 4 (330-300 π.Χ.) εικονίζει το θεό γυμνό με ωραία, μακριά φτερά και μαλλιά που πέφτουν στους ώμους. Κρατά ταινία που απολήγει σε μικρές σφαίρες. Ο αρ. 5 έχει μικρότερα φτερά και ιμάτιο που ανεμίζει. Κρατά κιθάρα και πλήκτρο για να σαγηνεύσει με τη μουσική τα ανυποψίαστα θύματά του. Για τον Ησίοδο ο Έρωτας γεννιέται από το Χάος και είναι ο δημιουργός του κόσμου καθώς μπορεί να ενώνει τα στοιχεία της φύσης. Αργότερα απεικονίζεται ως έφηβος και ως σκανδαλιάρης γιος της Αφροδίτης.

Προθήκη 5 πίσω αρ. 3 και 47

Χρυσός στατήρας Αλεξάνδρου Γ' (321 π.Χ.)

Στον οπισθότυπο Νίκη κρατά στεφάνι και στυλίδα (ιστός για το λάβαρο του πλοίου). Ίσως δηλώνει την νίκη του Αλεξάνδρου στην Τύρο, έδρα του φοινικικού στόλου. Στο έδαφος δάδα.

Χρυσός σόλιδος Αρκαδίου (397-402 μ.Χ.)

Στον οπισθότυπο η προσωποποίηση της Κωνσταντινούπολης με σκήπτρο, καθισμένη σε θρόνο, κρατάει Νίκη πάνω σε σφαίρα. Η Νίκη στεφανώνει την νέα πρωτεύουσα, όπως ακριβώς σε παλαιότερα νομίσματα στεφάνωνε τη Ρώμη. Από το έδαφος προβάλλει αετός.